

waar zijn ze heen? (lezend in Dirk Barrez)

waar zijn ze heen , de boeren van je
dorp en waar de dorpen der aarde: ze
verdwenen onder zeeën van stenen alsof
aan de rand van woestijnen en steden
een tsunami rolde en alles op zijn wegen
verslond – een passer kon je prikken

in je eigen tuin en in een straal van
een paar honderd meter boerden er
zeven of acht: waar zijn hun zonen
heen, vermomd als ondernemer,
bandwerker, rentenier? je sluipt
rond je buurt als een inbreker die
de nacht voorbereidt, bang voor
herkenning, maar wie zou het zien:
je bent nu een vreemdeling in je
straatje en het straatje is jou vreemd,

uitgediept, verbreed als een lieflijke
beek tot een kanaal van beton: boer
na boer werd verkaveld, verkocht,
een enkele deed een poging en gaf
het met een grijnslach op; het lijkt
of de mensen kweekten als een
sprinkhanenplaag en de dorpen van
toen kaal vraten, overdekten met troep

waar zijn ze heen, de boerinnen
van toen, hun malse armen, hun gulle
borst; de beesten in hun stal die jou
altijd verwarmden, wat eet je vandaag
in het vel van een worst?

boeren uit je dorp, uit de dorpen van
Azië en Afrika verdwenen in cijfers
en sloppen alsof de stadsrand schuimde
als een kraag rond neerstortend water,
zoals een kring splinters rondom
een kogelinslag: deze wereld werd
aan jouw wereld vreemd, veld en tuin
opgeslokt, de vis gekweekt in
afgedamde stromen, in een fjord als
een fles met de kurk erop

jouw wereld trok rare kleren aan alsof
hij voor iemand moest vluchten: wie ziet
onder al haar lagen de aarde nog, ze ligt
onder haar staal en stenen begraven

Staf De Wilde